

SOLIDAIR MET GUATEMALA
(Grupo belga SOLIDARIO CON GUATEMALA)
Langestraat, 6 – B-9300 Aalst - Bélgica
Tel.: 053/62 94 76
E-mail: guidods@skynet.be
monique.ba@skynet.be
Website: <http://www.solidairguate.be/>
Rek.Nr.: R en Vr Guatemala - BE53 9795 4510 6053

Aalst, 21 maart 2018

Info Brief 69

☐☐ Legale eisen tegen de Nikkelmijn (CGN)

CALAS (Centrum van Legale Actie voor Milieu en Sociale Zaken) heeft in februari

dit jaar in naam van de vissers en van de Q'eqchi' bevolking van **El Estor, Izabal** een eis ingediend bij het Ministerie van Mijnbouw en Energie.

Het centrum eist de opschorting van de mijnlicentie voor de **Guatemalteekse Nikkelmaatschappij (CGN)**, een dochtermaatschappij van **Solway Investment Group**, met zetel in **Zwitserland**. De licentie is immers illegaal toegestaan, want in tegenstrijd met de collectieve rechten van de lokale Maya- bevolking.

(Dit bericht werd signaleerd door **Nera Redant - Vrienden van Eric Gruloos-VEG**)

☐☐ Yolanda Oqueli op de vlucht

Het zit nog allemaal vers in ons geheugen.
In 2013 ontving Yolanda Oqueli **de QuetzalPrijs** van **Guatebelga vzw** in **Leuven**.

Het jaar nadien waren we, **vier Aalstenaars**, ter plekke in de gemeente waar de problemen zich voordeden en zich vandaag nog altijd voordoen. Gedurende een paar jaar hielden families om beurten dag en nacht de wacht om te beletten dat een mijnbedrijf hun grondgebied zou binnendringen en - zoals meestal gebeurt - verloederen. Yolanda was de drijvende kracht achter deze beweging die de naam **La Puya** draagt. Ze werd beschoten maar overleefde de aanslag.

Sindsdien ontvingen we minder berichten over de strijd aldaar. Yolanda zelf trok zich terug uit het actief verzet en verhuisde uit veiligheidsoverwegingen. Maar bedrijven en regeringsfunctionarissen die eraan verdienen vergeten niet licht.

Want ondertussen **kregen de lokale bewoners van het Hoog Gerechtshof gelijk. De licentie voor uitbating werd ingetrokken en het bedrijf werd opgedragen zijn activiteiten stop te zetten. Maar de strijd gaat nog altijd door. Onlangs werd het zesde jaar van verzet gevierd.**

Een paar dagen geleden kreeg ik een bericht van Yolanda vanuit Barcelona. Ik nam telefonisch contact op met haar. Ze was reeds twee maanden geleden in Spanje aangekomen. Ze was daar in het kader van een programma van **Amnesty International** dat bescherming biedt aan **'Mensenrechtenverdedigers met Hoog Risico.'**

Nu is ze daar met haar man en drie kinderen, waarvan het jongste zes maanden oud is. 'Zonder mijn familie zou ik niet vertrokken zijn.'

Op mijn vraag wat de emmer deed overlopen antwoordde ze het volgende:

'De laatste tijd werd ik onophoudend bedreigd langsheen telefoonoproepen. Zeven maal veranderden we van woonst in een poging om te ontsnappen aan de bedreigingen. Er waren pogingen om mijn kinderen aan de collegepoort te ontvoeren.'

Met Guatemala probeert ze om begrijpelijke redenen zo weinig mogelijk contact op te nemen.

Op mijn vraag hoe ze haar tijd benut, antwoordde ze mij het volgende. 'Ik ben reeds geïnterviewd zowel door de radio als op teevee. We hebben twee weken lang workshops georganiseerd om lokale gemeenschappen hier te sensibiliseren. Ik ben ook reeds in Madrid geraakt. We werken samen met

universiteiten en instellingen.'

Eindelijk kan ze ook rustig contact nemen met een psychologe. Deze wijt de problemen aan een posttrauma vanwege de vele angsten die Yolanda heeft uitgestaan.

De voorlopige optie is dat de familie een jaar lang geniet van haar verblijf in Barcelona met recht op residentie. Maar het is niet uit te sluiten dat ze - als het zover is - ook kan rekenen op de mogelijkheid om asiel aan te vragen.

(La Puya 2014)